

У свом саопштењу поводом хапшења генерала Ратка Младића Хашки трибунал је поздравио ову акцију српских државних органа и подсетио да „мада је оптужен за тешке злочине Младић се сматра невиним док се не докаже његова кривица, такво право је оптуженима гарантовано статутом овог суда. Међутим, ако се пажљивије прате изјаве наших бораца за утеривање истине о српској колективној кривици може се лако приметити да је у нашој јавности и медијима уследило право такмичење у што већем оцрњивању, дисквалификацијама и деградацији Ратка Младића. Вероватно се на тај начин стиче потребна легитимација за улазак у Пантеон наше грађанске Србије чији су представници коначно уграбили прилику да отворено потврде и додатно оснаже пропагандну матрицу о Србима као агресорима и највећим ратним злочинцима, о народу који не жели да се суочи са злочинима почињеним у његово име.

Ова пропагандистичка и идеолошка мантра образована је пре две деценије у западним медијима, али подржана и додатно оснажена и развијана у нашем непосредном суседству, у државама насталим након разбијања федералне Југославије. Тон који су су одмах након објављивања вести о хапшењу Ратка Младића дали ЦЦН и ББЦ дословно су и веома приљежно пратиле перјанице нашег независног новинарства, либерално-грађански оријентисани политичари и објективни интелектуалци. Упозорење Жарка Требјешанина садржано у његовом ставу да „не мислим да је требало оцрнити Младића, направити од њега психопату, садисту, људско чудовиште, демонско биће. Напротив, требало га је приказивати уравнотежено, какав јесте, са свим људским и професионалним манама и врлинама.

Уместо што су се у медијима испредали митови и легенде, о надљудским, готово божанским способностима и војничким вештинама ратног вође босанских Срба, требало је поставити његов лик у реални, људски оквир. Одати му признање за оно што је учинио добро у одбрани српског народа, али и повући границу тамо где вођење рата прелази у злочин.“ Али уравнотежен приступ и није требало очекивати од оних који сматрају да су Срби једини и искључиви кривци и подстрекачи за избијање грађанског рата у Југославији приписујући им отворено колективну кривицу, не политичку одговорност о којој говори Карл Јасперс, а при томе свако подсећање на велике жртве српског народа проглашавају за недопустиву релативизацију.

Ако се пажљивије прате изјаве наших бораца за утеривање истине о српској колективној кривици може се лако приметити да је у нашој јавности и медијима уследило право такмичење у што већем оцрњивању, дисквалификацијама и деградацији Ратка Младића.

Шта смо могли видети и прочитати у нашој јавности покушаћу да илуструјем са низом најупечатљивијих примера. У уводнику Блица уредник овог листа егзалтирано говори о најбољој вести од петог октобра 2000 године. „Задрти комунистички пуковник из Крајине, лажни родољуб и сребренички касапин коначно је у затвору и грађани Србије нису више таоци Комадића, Дабића... њихових јатака у мантијама, професорским одорама и симпатизерима из ксенофобичних странака. Правда за родбину жртава, што је најважније овим делимично задовољена.“ За Биљану Србљановић је Ратко Младић зликовац са погледом крволока, бедник, криминалац. Небојша Спаић, главни уредник НИН-а, не жели да пропусти овако добру прилику за безрезервно истицање своје оданости објективном суочавању са прошлошћу. У специјалном издању овог недељника „Време за Казну“ он заказује сусрет са злочиним: „Овим поводом чека нас пре свега да се суочимо са страхотама самог злочина. Младић је доказано руководио убијањем хиљада и хиљада људи. Ако би се узео званични број, преко осам хиљада, кад би се њихова тела нанизала дужином, једно по једно, било би то четрнаест километара побијене деце, старца и заробљеника. И не заваравajte се, рађено је то у наше име – Као да би било у реду што је направљен тај километарски низ масакрираних, само да нема тих лоших последица по нас. Какво смо, на крају крајева ми то друштво у коме је могуће да се такав злочинац крије више од деценију и по. Хапшење овог неугледног деде који толико подсећа на нацистичке злочинце испоручиване правди у дубокој старости“.

Чедомир Јовановић је у свом политичком реаговању већ наговестио преиспитивање статуса и постојања Републике Српске јер је она у том идеолошкоком кључу геноцидна шумска творевина која мора нестати. Медији у Федерацији БИХ такође доносе коментаре попут „ухапшен сребренички кољач“ и „сребренички крвник“. Премијер Турске Ердоган позвао је Хашки суд да одмах казни свирепог убицу Ратка Младића, ратног команданта војске РС. У страним медијима је Ратко Младић упоређиван са Садамом Хусеином, Бин Ладеном и Ајхманом.

И након хапшена Младића неће престати понижење и условљавање Србије

Пише: Маринко М. Вучинић
среда, 01 јун 2011 14:45

